PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII – Nr. 9757 | 4 PAGINI – 30 BANI | Joi 16 aprilie 1981

SUB CONDUCEREA GLORIOASĂ A PARTIDULUI

CONSOLIDAREA ORGANIZATORICĂ ȘI FUNDAMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ A MIȘCĂRII NOASTRE SPORTIVE – OPERĂ A P.C.R.

Atunci cînd este chemat să mediteze la realitățile de azi ale vieții noastre sportive, comparîndu-le cu trecutul, iubitorul de sport va trebui să constate — ca un semn distinctiv — **corelația dialectică dintre dezvoltarea impetuoasă a economiei și culturii socialiste în țara noastră și evoluția activității sportive românești.** Asemenea legătură esențială, istorică, tipică pentru regimul în care trăim, explică deslușit modul în care ansamblul general social-economic a făurit, cu fiecare nouă etapă parcursă, baza trainică de înaintare a sportului de masă și de performanță. Pentru orice practicant sau slujitor al sportului, este evident faptul că **drumul de formare și artera de consolidare ale mișcării noastre sportive au fost neîncetat, neîntrerupt jalonate de hotărîri ale Partidului Comunist Român.**

Nimeni n-ar putea să conteste existența unei anumite activități sportive în România anilor interbelici. Dar corect este să stabilim **limitele și neajunsurile** sportului din acea perioadă. Oricît răsunet de moment vor fi avut unele succese izolate (Balcaniada de fotbal din 1933, titlurile continentale ale boxerului Lucian Popescu, victoriile călăreților sau boberilor noștri), nu putem trece peste trăsăturile tipice ale sportului acelor vremuri: interes minor și lipsă de sprijin din partea autorităților; organizare adeseori haotică, cu organisme întemeiate pe un mecenat mînat de țeluri extrasportive, cu federații avînd adesea sediul în locuința privată a președintelui; discipline sportive elitare, cu net caracter de clasă; lipsa de cadre și de instalații adecvate; orientarea spre activitatea profesionistă determinată de scopuri comerciale, financiare în folosul exploatatorilor, șovinismul etc.

Venirea la putere a clasei muncitoare a adus în arena sportivă o schimbare de structură, fundamentală — de mentalitate, de concepție. După Eliberare, sportul românesc cunoaște un FLUX NOU, DE IMPETUOASĂ ȘI MULTILATERALĂ DEZVOLTARE, inaugurată odată cu **istorica lozincă a sportului pentru popor,** a SPORTULUI PENTRU TOȚI, **a sportului de masă — cea mai fertilă, mai plină de rezonanțe revoluționare dintre ideile aduse de partidul nostru în viața sportivă a patriei.**

Printre acțiunile semnificative ale acestor ani, trebuie să luăm în considerare formele organizatorice ale mișcării sportive, în succesiunea lor mereu justificată, mereu în progres față de etapa precedentă, **adaptate la stadiul de dezvoltare atins.** După formula organizatorică a O.S.P. (1944—1949), care a deschis ori-

(Continuare în pag. 2-3)

Debut victorios în „Cupa țărilor latine", la handbal masculin

ROMÂNIA – BELGIA 33-14 (14-7)

CADIZ, 15 (prin telefon). Sosită marți seara în localitate, reprezentativa masculină de tineret a României a fost primită cu multă căldură de amabilele gazde ale celei de a XI-a ediții a **„Cupei țărilor latine"** la handbal. Competiția este privită cu mult interes, echipa noastră fiind socotită — în mod firesc — între favorite.

Prin absența Braziliei, componența grupei noastre a suferit o modificare. Ea este alcătuită acum din **România, Belgia, Franța** și **Sel. Andaluziei.** Aceasta din urmă prezintă o formație de seniori, dar evoluează în afara clasamentului oficial. Partidele din grupa B se dispută în sălile de sport din **Cadiz, Jerez de la Frontiera** și **Antequera.**

În grupa A evoluează reprezentativele **Italiei, Marocului, Portugaliei** și **Spaniei,** întîlnirile fiind programate în localitatea **Jaen** și în alte centre din împrejurimi. Disputele din grupe se încheie sîmbătă (vineri este zi de pauză), urmînd ca finalele acestei competiții să aibă loc duminică dimineața în marea sală de sport din Malaga.

Debutul reprezentativei României în această tradițională competiție a avut loc miercuri seara la Cadiz în compania formației Belgiei. La capătul unei întîlniri pe care a dominat-o net, din primul pînă în ultimul minut de joc, **România a întrecut Belgia cu 33—14 (14—7).** Jocul în viteză, cu aruncări surprinzătoare și puternice, cu

Evoluție slabă, rezultat în consecință

DANEMARCA – ROMÂNIA 2-1 (0-0)

În ultima verificare a reprezentativei noastre de fotbal înaintea partidei oficiale cu Anglia

COPENHAGA, 15 (prin telefon). Stadionul Idraetspark a găzduit astă-seară (n.r. ieri) meciul amical dintre echipele Danemarcei și României. Jocul s-a încheiat cu victoria formației gazdă, cu 2—1 (0—0). Dat fiind vorba de un meci-test înaintea partidei cu echipa Angliei (la 29 aprilie, în preliminariile C.M.) dincolo de insatisfactia provocată de rezultatul nefavorabil, trebuie spus că **prestația fotbaliștilor noștri a NEMULȚUMIT! Într-adevăr, echipa noastră a făcut, în ansamblu, un joc modest, fără personalitate, atacînd sporadic și fără periculozitate,** mingile aruncate adeseori spre Cămătaru (de regulă izolat) fiind o pradă ușoară pentru apărătorii danezi. Așa stînd lucrurile, cifra șuturilor expediate spre poarta lui Quist este edificatoare: **doar trei șuturi, dintre care două pe spațiul porții!** Echipa a părut ruptă în două și din cauza liniei de mijloc, ai cărei componenți au greșit destule pase și au frînat — îndeosebi Iordănescu — jocul, conducînd prea mult mingea.

În fața a peste 25 000 de spectatori, pe un teren moale, cu denivelări, formația gazdă a accelerat din start, încercînd prin Simonsen, Eriksen și Elcjar deschiderea scorului. Same, Negrilă și portarul Cristian au fost însă atenți în minutele 6, 7 și 8, ceea ce a făcut ca formația noastră să iasă treptat din propria jumătate de teren. Pasele însă nu se prea leagă la mijlocul terenului. Incursiunea lui Cămătaru din min. 11, rămasă fără ecou, apare ca prima încercare ofensivă. Danezii prind din nou o perioadă de iureș, între minutele 22—24, cînd Eriksen este blocat de către Negrilă, Same trimite în corner un balon periculos, iar Cămătaru se opune cu succes la două atacuri iuți ale gazdelor. Scăpată și de această perioadă de șoc a echipei gazdă, formația noastră își creează în min. 25 prima ocazie bună: Cămătaru ajunge pe un culoar favorabil, dar ezită, nu pătrunde frontal, pasează lateral spre Crișan și ocazia se risipește. Echipa română prinde acum oarecare curaj în ofensivă și în min. 29 șutul

Gheorghe NERTEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Vom avea o școală a „giganților" baschetului?

LA STEAUA ȘI DINAMO, 10 JUCĂTORI DE 2 m (și mai înalți) BAT LA PORȚILE CONSACRĂRII

Fără giganți (jucători de 2 m și mai înalți) nu este posibilă astăzi marea performanță în baschetul internațional! Un adevăr recunoscut abia după eșecurile reprezentativei masculine (necalificată din anul 1975 în prima grupă valorică a campionatului european) și ale echipelor participante la competițiile europene interclubur, eliminate — de regulă — în fazele inițiale ale întrecerilor. SE PARE, însă, că și în baschetul românesc lucrurile au început să meargă pe un făgaș bun. De pildă, promovarea și evoluția lui **Roman Opșitaru** (2,10 m) și **Viorel Ion** (2,04 m) au contribuit (după opinia noastră, în mod decisiv) la cucerirea titlului de campioană națională de către formația Steaua și la unele succese (deocamdată în competiții neoficiale) ale selecționatei României. A fost, se poate spune, doar un început, deoarece, participînd la antrenamentele celor două echipe „fanion" ale baschetului din țara noastră, am putut consemna — cu satisfacție — că preocupările pentru depistarea și instruirea „giganților" se află în primplanul activității secțiilor respective. Vom reda, succint, cele constatate.

Titu Becea *(nr. 10)* și Vasile Cheorleu *învață „secretele" apărării: îi pune la încercare* Marian Braboveanu, *jucător de bază al echipei Dinamo*

Foto: Ion MIHAICA

ÎN ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE

Maestrul emerit al sportului **Gheorghe Novac** (acum antrenor) îi are „în obiectiv" pe: **Dumitru Marian** (2,07 m — născut în anul 1960 — provine

Dumitru STĂNCULESCU

(Continuare în pag. 2-3)

În meci amical, la Ploiești, România (tineret) – U.R.S.S. (B) 0-1

NU ESTE SUFICIENT SĂ DOMINI...

PLOIEȘTI, 15 (prin telefon). Aproximativ 10.000 de spectatori au urmărit, pe stadionul Petrolul din localitate, pe o vreme excelentă pentru fotbal, partida amicală dintre selecționata de tineret a țării noastre și reprezentativa secundă a Uniunii Sovietice, încheiată cu victoria la limită a oaspeților. Meciul a avut o primă repriză modestă, în care jucătorii români, deși au dominat mai mult, au făcut-o în mod steril, dovadă fiind și numărul foarte mic al șuturilor la poartă în această parte a jocului, numai trei, dintre care doar unul pe spațiul porții, și acesta nepericulos. In același timp, oaspeții au șutat de patru ori la poartă, de fiecare dată pe spațiul porții, **înscriind în min. 9 singurul gol al meciului, după o lovitură de colț executată de Rogovski, balonul fiind trimis în plasă cu capul de** JELUTKOV, nemarcat în careul mic. Și totuși, chiar și în aceste condiții am fi putut înscrie pînă la pauză în două situații clare de gol: în min. 13, cînd după o frumoasă combinație de atac, Geolgău a ratat de aproape; în min. 25, cînd o pasă a lui I. Mureșan, trimisă în fața porții adverse, n-a fost ajunsă de Terheș.

În cea de-a doua parte a întîlnirii, introducerea lui Vlătănescu a adus un plus de claritate și de agresivitate în atac. În min. 51, Geolgău șutează puternic din afara careului, dar peste bară. Două minute mai

Mihai IONESCU

(Continuare în pag. 2-3)

BORȘA VREA SĂ ATINGĂ COTELE SPORTIVE ALE BRAȘOVULUI!

Aflați în **Borșa,** ne-am propus să purtăm o discuție cu primarul orașului **Petru Roman,** un mare iubitor de sport, după cum ni se spusese. Deși prins de treburi în momentul vizitei, a apreciat pe dată: **„Pentru sport trebuie să-mi fac puțin timp, trebuie...".** Și, spre seară, am avut prilejul să-i punem cîteva întrebări:

— Ce înseamnă sportul pentru Borșa, tovarășe Roman?

— Înseamnă mult, însă noi ne gîndim cum să facem ca Borșa să însemne și mai mult pentru sport.

— După cîte știm, este un deziderat atins în mare parte. Am dori însă să aflăm amănunte...

— Cunoscînd importanța bazei materiale pentru dezvoltarea sportului, noi, toți iubitorii sportului de aici, — evident, cu sprijinul organelor județene, în special C.J.E.F.S. Mureș — ne-am gîndit să începem cu aceasta. În ultimul an, de pildă, prin multă, multă muncă patriotică, trambulina de sărituri pe schiuri a fost pusă la punct, astfel încît ea a fost omologată de către Federația Internațională de Schi; la ora actuală, ea are mulți parametri asemănători cu celebra trambulină de la Oberstdorf, din R.F.G. Deci, la Borșa există o trambulină de 90 m și una de 30 m pe care o vom face de 60 m. În afara acestora, s-au modernizat pistele de schi, s-au pus în funcțiune 3 schi-lifturi. Dacă vă mai spun că aici lucrările de construcție a unui telescaun — al cărui punct terminus va fi în Poiana Stiol — sînt foarte avansate, că în Puzdrele sau Gîrgălău este zăpadă pînă la mijlocul lunii iunie, nu trebuie să vă mirați dacă noi afirmăm că Borșa va deveni unul din centrele cele mai importante de schi din țară, rivalizînd cu Brașovul.

— Știm că sînteți un bun schior, că iubiți acest sport. Oare la Borșa există preocupare numai pentru sporturile de iarnă?

— Nici vorbă. Iată, de pildă, ce s-a mai făcut la noi pentru alte discipline. Dintr-o clădire mai veche — aici meritul principal revine asociației sportive Minerul Borșa (președinte ing. Iuliu Lungu) — s-a amenajat un complex sportiv cuprinzînd o sală de sport, una de judo, alta de box, o popicărie cu două piste. S-a amenajat și vechiul stadion, sub tribuna căruia s-au construit spații de cazare pentru echipa oaspete. Ne-a preocupat (aici, ca și la alte realizări nu trebuie să omitem activitatea primvicepreședintelui C.O.E.F.S. Paul Timiș) de pregătirea locurilor de agrement atît de solicitate

Modesto FERRARINI

(Continuare în pag. 2-3)